

حکام سودان غرق سرگردانی خودشان اند

(ترجمه)

وزارت دادگستری سودان در روزنامه‌ی رسمی، اصلاحات قانون اساسی را که بر سند قانون اساسی ۲۰۱۹ اعمال شده بود، منتشر کرد. این سند در ابتدا بین غیرنظامیان و نظامیان برای مدیریت کشور امضا شده بود. از جمله تغییرات جدید در این سند اصلاح شده که قرار است به مدت ۳۹ ماه بر سودان حاکم باشد، عبارت‌اند از: «۱/۶: اصول دین اسلام، سایر عقاید دینی، توافق عمومی، ارزش‌ها، رسوم و سنت‌های ملت سودان، منابع قانون گذاری خواهند بود. ۶/ب: زبان‌های عربی و انگلیسی، زبان‌های رسمی برای امور دولتی خواهند بود.» «۸/۳: قدرت قانون گذاری و نظارت بر عملکرد قوه‌ی اجرایی، در دست شورای حاکمیت و وزرا خواهد بود تا زمانی که مجلس قانون گذاری تشکیل شود.»

در واکنش به این تغییرات، ابراهیم عثمان (ابوخلیل)، سخنگوی حزب التحریر-ولایه سودان، اعلامیه‌ای صادر کرد که در آن تأکید نمود:

اول: این سند اساساً بر عقیده‌ی اسلامی بنا نشده است، چه پیش از اصلاحات و چه پس از آن در نتیجه آن را به سندی نامشروع و باطل تبدیل می‌کند که مبنای آن بر نافرمانی از الله سبحانه و تعالی است، نه بر طاعت او! در اصل باید منبع قانون گذاری فقط اسلام باشد، نه اینکه با ادیان باطل و اعتقادات فاسد مخلوط گردد، چه مردم آن را بپذیرند، چه نپذیرند، چراکه الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ [نساء: ۶۵]

ترجمه: نه! به پروردگارت سوگند، آن‌ها مؤمن نخواهند بود تا اینکه تو را در مورد آنچه میان‌شان اختلاف است، داور قرار دهند.

و هم‌چنین می‌فرماید:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ [احزاب: ۳۶]

ترجمه: هیچ مرد و زن مؤمنی را نرسد که چون الله (سبحانه و تعالی) و پیامبرش به کاری فرمان دهند، برای آنان در کارشان اختیاری باشد.

در ماده‌ی اول قانون اساسی دولت خلافت که حزب التحریر آن را به امت اسلامی ارائه کرده، چنین آمده است: «عقیده‌ی اسلامی، اساس دولت است، به گونه‌ای که هیچ چیز در ساختار یا نهادهای آن، یا در نظام محاسباتی‌اش و یا در هیچ یک از امور مرتبط با آن، نمی‌تواند وجود داشته باشد، مگر اینکه بر پایه‌ی عقیده‌ی اسلامی باشد. در عین حال، این عقیده، اساس قانون اساسی و قوانین شرعی است، به گونه‌ای که هیچ قانونی پذیرفته نخواهد شد، مگر اینکه مستقیماً از عقیده‌ی اسلامی نشأت گرفته باشد.»

دوم: زبان عربی زبان همه‌ی مردم سودان در مناطق مختلف آن است، زیرا آنان مسلمان‌اند و زبان عربی زبان اسلام، زبان قرآن عظیم و سنت پاک رسول الله صلی الله علیه و سلم است. از عجایب این است که در کنار آن، زبان انگلیسی نیز رسمی اعلام شده است، در حالی که مردم سودان به این زبان سخن نمی‌گویند، جز معدودی که از غرب کافر استعمارگر تقلید می‌کنند!

استعمارگران، زبان خود را بر ما تحمیل کردند تا ما را تابع خود سازند؛ زیرا زبان، ظرف انتقال فرهنگ است. در ماده‌ی هشتم قانون اساسی دولت خلافت آمده است: «زبان عربی تنها زبان اسلام است و تنها زبانی است که دولت از آن استفاده خواهد کرد.»

سوم: در اسلام هیچ گونه قدرت قانون گذاری وجود ندارد، پس هیچ کس، حتی خلیفه‌ی مسلمانان، شرعاً اجازه ندارد حتی یک حکم را از غیر اسلام وضع کند، زیرا قانون گذار تنها الله سبحانه و تعالی است که می‌فرماید:

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ [یوسف: ۴۰]

ترجمه: فرمان، تنها از آن الله (سبحانه و تعالی) است. او فرمان داده که جز او را نپرستید. این است آیین استوار.

پس خلیفه‌ی مسلمانان تنها احکام را تبنی می‌کند و آن‌ها را به‌عنوان قانون اساسی و قوانین اجرایی وضع می‌کند، اما خود قانون‌گذار نیست. وظیفه‌ی مجلس امت، مشورت و محاسبه‌ی حکام است، نه قانون‌گذاری.

ابوخلیل اعلامیه مطبوعاتی خود را با این سخن به پایان رساند:

ای مردم سودان! الله سبحانه و تعالی ما را با این جنگ ابتلا کرده است، زیرا ما شریعت او را کنار گذاشتیم، اربابانی غیر از او برای خود گرفتیم و به شرایع غرب کافر استعمارگر راضی شدیم. آیا توبه نمی‌کنیم و به سوی الله سبحانه و تعالی باز نمی‌گردیم تا شریعتش را در سایه دولت اسلام، خلافت راشد بر منہج نبوت اجرا کنیم تا الله سبحانه و تعالی این بلا را از ما دور کند و از ما خشنود شود؟! اوست سرپرست ما و بر هر کاری تواناست.

برگرفته از شماره ۵۳۷ جریده الرایه